

Udlændinge henviser til sine egne vurderinger af den øjeblikkelige situation i Serbien i stedet for at referere til FN's iværksættelse og opretholdelse af sanktioner med hjemmel i FN's pagt, kapitel VII.«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 231 stillet den 16. november 1994 til indenrigsministeren.

Svar (2/1 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge. Direktoratet har udtalt følgende:

»I besvarelsen af spørgsmål nr. S 231 har Direktoratet for Udlændinge redegjort for, på hvilket grundlag Direktoratet for Udlændinge har truffet afgørelse i asylsagerne fra serbiske statsborgere, der som begrundelse for deres asylansøgning har henvist til frygten for at blive indkaldt (genindkaldt) til aftjening af værnepligt i den serbiske hær og/eller frygten for at blive idømt strafferetlige sanktioner for at have unddraget sig værnepligten.

Det er i besvarelsen anført, hvilket baggrundsmateriale Direktoratet for Udlændinge har anvendt ved vurderingen af, hvorvidt asylansøgerne risikerer at skulle udføre krigsmæssige operationer under aftjening af værnepligt, samt hvilke sanktioner asylansøgerne risikerer at blive idømt for at have unddraget sig militærtjenesten.

Direktoratet finder det således ikke relevant for den asylretlige vurdering, at der er iværksat FN-sanktioner mod Serbien.«

Spm. nr. S 488

Til udenrigsministeren (21/12 94) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil udenrigsministeren oplyse antallet af konkrete sager vedrørende serbiske statsborgere, som med henvisning til desertering eller militærnægtelse har søgt asyl eller opholdstilladelse i et land uden for Serbien-Montenegro, og hvorfor der er sket tvangsmæssig tilbagesendelse til deres hjemland, samt hvordan disse sager er blevet behandlet i det serbiske retsvæsen?«

Begrundelse

Det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 231, at Udenrigsministeriet henviser til, hvad der er »praksis«. En sådan henvisning er upræcis. Derfor ønskes det oplyst, hvor mange sager denne »praksis« er baseret på.

Svar (6/1 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Som det fremgår af det med svaret på spørgsmål nr. S 231 fremsendte notat af 25. april 1994, stammer Udenrigsministeriets oplysninger vedrørende retstilstanden i Serbien-Montenegro bl.a. fra UNHCR, der har oplyst, at antallet af gennemførte retssager mod militærunddragere har været lille. De kendte eksempler på retssager mod militærunddragere, der er vendt tilbage fra udlandet, har primært drejet sig om personer, der ikke er etniske serbere. I notatet nævnes som eksempel en fra Sverige udvist muslimsk værnepligtig fra Sandjakprovinsen, der skal være blevet idømt 1½ års fængsel.

Vedrørende den serbiske praksis over for militærunddragere henvises i øvrigt til vedlagte notat af 16. marts 1994 fra Amnesty International, herunder det deri gengivne interview med en serbisk militæranklager. (Ikke optrykt her). Den pågældende citeres for at udtale, at militærunddragere, der vender tilbage fra udlandet, står til retsforfølgelse efter straffelovgivningen, men at mænd under 36 år ikke vil blive retsforfulgt, hvis de melder sig til de militære myndigheder ved deres tilbagekomst. Såfremt anklage er rejst, vil »alvorligere sanktioner blive uddået«, således at de pågældende vil få »mildere straf«, hvilket angives at være bøder eller betingede fængselsstraffe.

Spm. nr. S 489

Til indenrigsministeren (21/12 94) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad er forklaringen på, at Direktoratet for Udlændinge i dets begrundelse for ikke at have lagt artikel 171 i UNHCR's flygtningehåndbog til grund ved sin asylsagsbehandling henviser til Direktoratets vurdering af den øjeblikkelige situation i stedet for at referere til Serbiens faktiske situation som krigsførende omkring de tidspunkter, hvor asylansøgerne er blevet indkaldt eller har været tjenestegørende?«